

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 14/2017
25.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног правног лица АД Теретни транспорт „АА“ и др., због прекршаја из члана 56. став 1. тачка 4) у вези члана 5. став 1. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр.183/17 од 09.05.2017. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Зајечару, Одељења у Бору, Пр 861/17 од 14.03.2017. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу Прж бр.7019/17 од 05.04.2017. године, у седници већа одржаној дана 25.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр.183/17 од 09.05.2017. па се УКИДАЈУ правноснажне пресуде Прекршајног суда у Зајечару, Одељења у Бору, Пр 861/17 од 14.03.2017. године и Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељења у Нишу Прж 7019/17 од 05.04.2017. године и предмет враћа Прекршајном суду у Зајечару, Одељење у Бору, на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Зајечару, Одељења у Бору Пр 861/17 од 14.03.2017. године, окривљено правно лице АД Теретни транспорт „АА“ и окривљено одговорно лице ББ, оглашени су одговорним да су учинили прекршаје и то: правно лице прекршај из члана 56. став 1. тачка 4. у вези члана 5. став 1. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима, а окривљено одговорно лице ББ за прекршај из члана 56. став 2. у вези става 1. тачка 4. у вези члана 5. став 1. истог закона, док је окривљени ВВ, оглашен одговорним да је учинио прекршај из члана 60. став 1. тачка 2. у вези члана 5. став 1. истог закона, па су осуђени на новчане казне и то: окривљено правно лице АД „АА“ у износу од 40.000,00 динара, окривљено одговорно лице ББ у износу од 5.000,00 динара и окривљени ВВ, у износу од 10.000,00 динара, те су обавезани на основу члана 40. Закона о прекршајима да изречену новчану казну плате у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, те је истовремено одређено да ће се

наведене новчане казне уколико их окривљени не плате у наведеном року наплатити принудним путем и то од правног лица, у смислу члана 314. став 5. Закона о прекршајима, док ће се за одговорно лице на основу члана 315. Закона о прекршајима посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне. На основу члана 140, 141. и 142. Закона о прекршајима и члана 27. став 2. Правилника о накнади трошкова у судским поступцима, окривљени су обавезани на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од по 4.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу Прж 7019/2017 од 05.04.2017. године, одбијена је као неоснована заједничка жалба браниоца окривљеног правног лица АД Теретни транспорт „АА“ и окривљеног одговорног лица у правном лицу ББ, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Птз бр.183/17 од 09.05.2017. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 7) и став 2. тачка 4) у вези члана 110. став 1, члана 248. став 1. тачка 2) и члана 272. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости као основан и укине побијане пресуде а списе предмета врати првостепеном суду на поновну одлуку или да наведене пресуде преиначи и обустави прекршајни поступак против окривљених за наведене прекршаје због наступања застарелости вођења прекршајног поступка.

На седници већа о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавештен Републички јавни тужилац, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да су прекршајни судови учинили битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 7) Закона о прекршајима и члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима у вези члана 110. став 1. и члана 248. став 1. тачка 2) Закона о прекршајима, те да је другостепени суд поред наведених повреда закона учинио и битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 272. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима.

Битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 7) Закона о прекршајима је учињена тиме што су побијане пресуде донете од стране судова који због стварне ненадлежности нису могли судити у овој правној ствари, већ су у конкретној ситуацији имали законски основ да се огласе ненадлежним и списе предмета доставе надлежном органу у смислу члана 110. став 1. Закона о прекршајима или донесу одлуку о обустави прекршајног поступка сходно члану 248. став 1. тачка 2) Закона о прекршајима.

Наиме, из списка предмета произлази да је Полицијска управа Бор, Прекршајном суду у Зајечару, Одељењу у Бору, поднела захтев за покретање прекршајног поступка против окривљених дана 10.11.2015. године, и то против окривљеног правног лица и окривљеног одговорног лица, због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 54. и става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а против окривљеног ВВ као возача због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 91. истог закона. Након подношења захтева за покретање прекршајног поступка – дана 10.11.2015. године, првостепени прекршајни суд је донео решење о покретању прекршајног поступка против окривљених дана 04.12.2015. године, ког дана је ступио на снагу Закон о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима, који је блажи за окривљене, јер се њиме исте радње инкриминишу одредбама члана 56. став 1. тачка 4. и ставом 2. за правно и одговорно лице и чланом 60. став 1. тачка 2. истог закона за окривљеног возача, а које одредбе прописују новчане казне у фиксном износу и то за правно лице у износу од 40.000,00 динара, одговорно лице у износу од 8.000,00 динара и окривљеног возача у износу од 10.000,00 динара.

Чланом 6. става 2. Закона о прекршајима прописано је да се, ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује пропис који је најблажи за учиниоца.

Чланом 110. став 1. Закона о прекршајима предвиђено је да је суд дужан да по службеној дужности пази да ли решавање предмета спада у судску надлежност као и на своју стварну и месну надлежност и да ће се чим примети да није надлежан решењем огласити ненадлежним и без одлагања доставити предмет надлежном суду или другом надлежном органу.

Чланом 168. Закона о прекршајима, прописано је, да се прекршајни налог издаје када је за прекршај законом или другим прописом од прекршајних санкција предвиђена само новчана казна у фиксном износу, а ставом 2. истог члана да се за прекршаје из става 1. тог члана не може поднети захтев за покретање прекршајног поступка. Према ставу 3. истог члана прописано је да ће, ако по том закону нема услова за издавање прекршајног налога у односу на правно или одговорно лице, против оба лица, бити поднет захтев за покретање прекршајног поступка.

Чланом 184. став 1. прописано је да ће суд кад утврди да не постоје услови за покретање прекршајног поступка захтев за покретање поступка одбацити решењем, а ставом 2. тачка 2) истог члана да не постоје услови за покретање прекршајног поступка кад суд није стварно надлежан за вођење прекршајног поступка.

Чланом 248. став 1. тачка 2. Закона о прекршајима прописано је да се прекршајни поступак завршава решењем о обустави кад суд утврди да није стварно надлежан за вођење прекршајног поступка.

Како из списка предмета произлази да је првостепени прекршајни суд истог дана када је ступио на снагу Закон о радном времену посада возила у друмском превозу и тахографима, донео решење о покретању прекршајног поступка против окривљених иако су били испуњени услови за одбацивање захтева за покретање

прекршајног поступка у смислу члана 184. став 2. тачка 2) у вези члана 168. Закона о прекршајима и на тај начин покренуо прекршајни поступак против окривљених, то су у конкретној ситуацији били испуњени услови за доношење одлуке да се прекршајни суд огласи ненадлежним и предмет достави надлежном органу у смислу члана 110. став 1. Закона о прекршајима или да обустави прекршајни поступак против окривљених применом одредбе члана 248. став 1. тачка 2) Закона о прекршајима, што је првостепени суд пропустио да учини, већ је донео побијану првостепену пресуду иако није био стварно надлежан за вођење прекршајног поступка против окривљених за наведене прекршаје. Поступајући на наведени начин, првостепени суд је на штету окривљених учинио битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 7) Закона о прекршајима и члана 264. став 2. тачка 4) Закона о прекршајима јер у току прекршајног поступка није применио одредбе члана 110. став 1. и члана 248. став 1. тачка 2) Закона о прекршајима што је било од утицаја на доношење законите и правилне пресуде.

По налажењу овога суда, основано се захтевом Републичког јавног тужиоца истиче да је нејасно образложење првостепене пресуде на страни 4, у ставу 3, да се на окривљене примењује казнена одредба члана 56. став 1. тачка 4) у вези члана 5. ст.1. и 2. Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима, као повољнија, сходно члану 6. става 2. Закона о прекршајима, имајући у виду да у конкретном случају није примењен пропис који је најблажи за учиниоца, с обзиром на то: да су окривљени првостепеном пресудом обавезани да плате трошкове прекршајног поступка које не би платили у поступку издавања прекршајног налога за наведене прекршаје; да се окривљени по побијаним правноснажним пресудама у казненој евиденцији евидентирају као осуђивана лица, која последица не би била проузрокована у случају да им је за наведене прекршаје издат прекршајни налог као и да су окривљени онемогућени да остваре погодност по основу издавања прекршајног налога предвиђену одредбама члана 173. став 1. у вези члана 171. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима, према којима лице против кога је издат прекршајни налог прихвата одговорност за прекршај плаћањем половине изречене казне у року од 8 дана од дана пријема прекршајног налога, чиме се ослобађа плаћања друге половине изречене казне, тако да би окривљени имали могућност да плате упола мању казну од изречене што им је вођењем прекршајног поступка онемогућено.

Како другостепени прекршајни суд није отклонио битне повреде одредаба прекршајног поступка истакнуте у жалби браниоца окривљених из члана 264. став 1. тачка 7) и став 2. тачка 4) у вези члана 110. став 1. и члана 248. став 1. тачка 2) Закона о прекршајима, већ је потврдио првостепену пресуду то је и сам учинио наведене битне повреде закона, при чему није применио одредбу члана 272. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима, јер није испитао постојање битних повреда одредаба прекршајног поступка о којима води рачуна по службеној дужности учинивши тако битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 272. став 1. тачка 1) Закона о прекршајима.

Стога је Врховни касациони суд усвајајући захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан укинуо побијане правноснажне пресуде и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку првостепени суд ће поступити по примедбама из ове пресуде и након тога донети закониту и правилну одлуку имајући при том у виду одредбе члана 84. став 1. и став 7. Закона о прекршајима.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић